

ÁRVALÁNYHAJJAL A FÖLD KÖRÜL

/10/

"Miután ketten kora reggel elindultatok Calcuttából Darjeeling felé, ránk várt a feladat, hogy az "Asian Hotel"-ből eltávozzunk, miután a számlánkat kifizettük. Az utóbbi még könnyű volt; a portással rövid idő alatt elintéztük. - Indiában érted ezalatt: félóra. - Hanem amint kifelé indultunk a szállóból, hatalmas sorfalat pillantottunk meg. A szálló teljes személyzete ott állott, markát nyújtva a megélhetésükhöz feltétlen szükséges "baksis"-ért. Minden étkezésnél temérdek pincér sürgött körülöttünk, de azért nem gondoltam volna, hogy ilyen nagy személyzete legyen annak a kis szállónak. Szerencsére előre-látó módon felszereltem magam aprópénzzel jó néhány rupia erejéig, így volt mit belenyomni a ki nyújtott tenyerekbe. Csak alig valamivel a sor vége előtt fogyott el az eredetileg megtömt zseb-ből az apró pénz.

Mivel csak este indultunk tovább New Delhibe, a nap hátra lévő részét a cserkészotthonban töltöttük, ahol állt még a kiállításunk. Mialatt a látogatókra vártunk, gyakorolni kezdtük a kanasztáncot. Ez úgy megtetszett az egyik bengáli cserkészvezetőnek, hogy azonnymban kerített magának két botot és elkezdte utánunk járni. Az ugrálás ugyan kissé nehezebbre esett a bõ, pelenkaszzerűen viselt "dotty"-jában, amely az indiaiak nemzeti gatyaszzerű viselete. Viszonyásként az öreg fiu megtanított egy - bengáli népdalra.

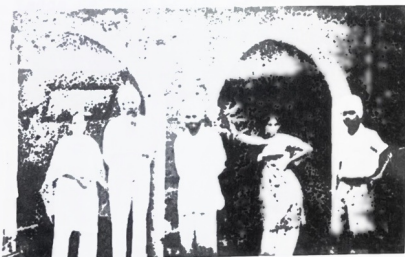
A repülő viszonylag rövid idő alatt New Delhibe, India fővárosába repített bennünket. Egy modernül felépített kongresszusi teremben, a Vigyan Bhavan-ban tartották meg a Nemzetközi Cserkész Konferenciát. Aug. 3.-án délután volt a záró ünnepség, amelyen mi is résztvehetünk. A nagy terem tele volt cserkészruhás delegátusokkal, a terem két oldalán hindu roverek és leánycserkészek tartották a résztvevő nemzetek zászlait. Dr. Shrimali, India közoktatásügyi minisztere tartotta a záróbeszédet.

Az ünnepély után egy gyermekszínház előadására mentünk el: kis gyermekek némajátékkal és tánccal hindu legendákat és népmeséket mutattak be. Aznap este diszvacso-ra volt a konferencia résztvevői számára.

Több cserkészvezetővel volt alkalmunk a nap folyamán beszélgetni. Különösen emlékemben marad Hamed Hadery, aki Líbia delegátusaként volt jelen. Líbia egyike a legfiatalabb cserkészszerzősö-zagoknak, alig öt-hat éve indult meg a cserkészmozgalom. Hamed lelkesen beszélt fejlődő mozgalmukról, munkájukról és terveikről, akárcsak Jules Bourdes, akivel vacsoránál találkoztunk. Ő a Francia Egyenlítői Afrikából való volt. A délután folyamán váratlan szerencse ért bennünket. Ugy kezdődött, hogy beszélgetésbe elegyedtünk az egyik szolgá-lattévő hindu cserkészisztizettel. Rövid beszélgetés után meghívott magához, - sőt éjtszakára is szülei házá-nál szálltunk meg. Amrik Singh, új cserkészba-rátunk egyetemi hallgató, agronó-mus -nak készül. New Delhinek egy kertvá-rosszerű részében laktak szü-leivel. - Apja Singh bácsi, akinek ösz, derékig érő szakállja igen tekintélyes kül-söt kölcsönöz, építész egy nagyobb épít-

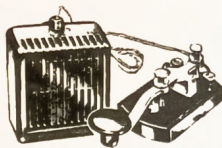
Rónay Tamás est. külügyi megbízottunk beszélget a konferencia résztvevőivel.

Amrik családja udvarukban.

kezési vállalatnál. Valóban megható vendégszeretettel fogadtak, este soká el-beszélgettünk.

New Delhiben félnapos utánjárás után sikerült megkapni a pakisztáni vizu-mot, de az iráni nem tudtuk megszerezni. Az iráni követségen azt mondták, hogy

Miklós még egy üzenetet akart továbbítani, amikor baj történt; egy hirtelen szélroham nagyot rántott a fenyő ágán, és elszakította a kötelet. A kötéldarab ráakadt egy másik ágra, és a szellőkések összegubancolták. Tóni nem tudta kiszabadítani, több köteletük pedig nem volt. Rövid sikertelen próbálkozás után továbbindultak. Közben a fenyőágot össze-vissza lengette a szél - Laci nagy csodálkozására, mert nem tudott a "jelekből" semmi értelmeset kikösködni. Egy idő múlva rájött, hogy valami nincsen rendben, az órájára nézve pedig észrevette, hogy már indulnia kell a következő feladat végrehajtására. Így a fáról lelépve Karcsiért indult. Karcsi leadta a ...-jelet, amely az állomás bezárását jelenti, majd összehajította a jelzőzászlót, és Laci-val együtt elsietett a besenyő tábor irányába.

Közben Miklós közeledett a szakadék bejáratához. A két ór hallotta ugyan a mozgást, de azt hitték, hogy a saját csapatuk jön vissza, így nem vigyáztak. Miklósek támadása, amelyet Robi is támogatott a másik oldalról, teljesen váratlanul érte őket. Nem is volt idejük védekezni.

Robi örömmel üdvözölte a magyar csapatot. Miklós kemény kézzszorítással fejezte ki elismerését, hiszen a siker jórészt Robiék morzetudásának volt köszönhető. Gyorsan megbeszélték a további terveket. Robi ismertette a besenyő tábor védelmének felépítését. Hozzátette, hogy Karcsi és Laci meghátrózott időben látszattámadást intéznek a tulajdonáról a tábor felé. Miklós még két fiút küldött e cselekmény támogatására. A többiek pedig - ügyesen fedezve magukat - a besenyő tábor felé indultak.

Röviden el lehet mondani, ami ezután történt. A terv sikerült! Laciék támadása meglepte és teljesen lekötötte a tábor védőit, így Miklósek elfoglalták a megszerzett rejtegető kincset. Sőt még elegenden maradtak ahhoz, hogy a táborba visszatérő besenyők ellen tartsák magukat, egészen a harc lefújásáig.

Amikor meghallották a távoli kúrtszót, tudták, hogy övék a győzelem! Karcsi rögtön el is rohant a jelzőállomáshoz; kibontotta a zászlót és leadta:

"GYŐZTUNK!!!"

Este a tábornál békességben ültek egymás mellett a magyarok és a besenyők, s felelevenítették az elmúlt csata izgalmait. A besenyőknek furta az oldalát a kíváncsiság, nem tudták elképzelni, hogyan szeltek meg a magyarok a tervüket, és hogyan tudták az egészet ellenük fordítani. Géza bá Robi-ra mutatott, aki felállt, és mesélni kezdett:

"Mikor meghallottuk, hogy cserkészjatek lesz, elhatároztuk, hogy valamilyen hasznosítjuk morze-tudásunkat. A terepet már nagyjából ismertük. Így nem volt nehéz reggel, mikor a táborok helyét megtudtuk, néhány olyan helyet találni, ahonnan ide-oda lehetett morézni."

Elbeszélte, hogy merre voltak az állomások, és hogyan adtak már délelőtt is hasznos tájékoztatást a magyar táborba a harcokról. A szakadékon keresztül támadást egy szerencsés véletlen folyamán sikerült kihallgatniuk. Végül elmondta a támadás részleteit.

A fiuknak nagyon tetszett a szemfüles "fecskék" haditette. Az egyik fiú megkérdezte: "Sok időtök nem volt, hogyan tudtok ennyi üzenetet továbbítani? Zászlóval különösen lassu az adás!"

Robi mosolygott: "A játék előtt néhány-betűs rövidítéseket beszélünk meg mindarra, amiről gondoltuk, hogy gyakran előfordulhat a nap folyamán. Ez egyáltalán is biztosította, hogyha a másik fél észrevesz, ne értse meg az üzenetet."

A "fecskék" voltak a nap hősei. Az egybegyűlt csapatok hangos "huj-huj-hajrával" bucsúztatták őket. - Hazafelém Peti odasugta Karcsinak: "Fogadni mernék, hogy mindegyik csapatban ki fog törni a morzeörület. Jó lesz továbbfejlesztetünk magunkat, ne hogy valaki kifogjon rajtunk!" - Karcsi mély meggyőződéssel bólintott.

Morze Muki

